

200703796/1.

Datum uitspraak: 5 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 05/51270 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 4 mei 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 oktober 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 september 2007, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. C.A. Buschman en drs. V.D. Koedam, beiden ambtenaar bij het Ministerie van Justitie, en de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. A.M.I. Eleveld, advocaat te Groningen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief betoogt de staatssecretaris, samengevat weergegeven, dat de rechtbank, door te overwegen dat hij niet kan worden gevolgd in zijn stelling dat de door de vreemdeling ingebrachte contra-expertise niet bij de beoordeling in beroep kan worden betrokken, niet heeft onderkend, voor zover thans van belang, dat de vreemdeling tot aan het moment van het besluit van 19 oktober 2005 niet heeft gereageerd op het rapport van de taalanalyse en ook niet kenbaar heeft gemaakt voornemens te zijn een contra-expertise te laten uitvoeren en dat, nu de contra-expertise eerst na afronding van de besluitvormingsfase is overgelegd, deze niet bij de beoordeling van het beroep kan worden betrokken.

2.1.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de minister aannemelijk te maken.

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 22 december 2004 in zaak nr. 200406677/1; ter voorlichting

van partijen aangehecht), komt de minister met het uitvoeren van een taalanalyse de desbetreffende vreemdeling tegemoet in de voldoening aan de ingevolge voormelde bepaling op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel gerezen is over de gestelde identiteit en nationaliteit, waaronder in voorkomende gevallen begrepen de stamafkomst of de plaats van herkomst. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de desbetreffende vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de analyse onvolkomenheden bevat, de band waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. De desbetreffende vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweegbrengen dat de minister een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie uit dient te gaan. Door het achterwege laten van een contra-expertise blijft de gerezen twijfel aan de identiteit en nationaliteit bestaan.

Zoals de Afdeling evenzeer eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 31 maart 2005 in zaak nr. 200410541/1; JV 2005/207), volgt uit artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 dat een rapport houdende een contra-expertise in beginsel in het kader van de besluitvorming dient te worden overgelegd. Slechts indien dit niet mogelijk is geweest als gevolg van niet aan de vreemdeling toe te rekenen omstandigheden, kan het in rechte bij de beoordeling worden betrokken.

2.1.3. De vreemdeling heeft, hoewel daartoe in de gelegenheid gesteld - onder meer bij brief van 1 september 2005, verzonden op 5 september 2005, waarbij het voornemen tot afwijzen aan hem is toegezonden -, in de besluitvormingsfase niet op enigerlei wijze kenbaar gemaakt dat hij een contra-expertise zal laten verrichten en daartoe stappen heeft ondernomen. Weliswaar heeft hij om uitstel voor het indienen van de zienswijze op het voornemen verzocht, maar hij heeft daarbij niet aangegeven dat om uitstel is verzocht ten behoeve van het laten uitvoeren van een contra-expertise. Nu ook het gestelde in paragraaf C3/15.3.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000, ten tijde van belang, over de verlening van uitstel van indiening van een zienswijze niet op zijn verzoek van toepassing was, heeft de minister geen aanleiding gezien voor het verlenen van uitstel.

Onder deze omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat het niet aan de vreemdeling is toe te rekenen dat de minister de contra-expertise niet in zijn besluitvorming heeft kunnen betrekken. Dat brengt met zich dat de rechtbank ten onrechte het eerst in beroep overgelegde rapport van de contra-expertise bij haar beoordeling heeft betrokken. Dat, naar de vreemdeling heeft gesteld, hij reeds in de besluitvormingsfase contact met deskundigen op het gebied van de Tibetaanse taal heeft gezocht en inmiddels zou hebben aangetoond kort na ontvangst van het rapport van de taalanalyse de benodigde stappen te hebben ondernomen om de contra-expertise te laten uitvoeren, kan aan dit oordeel niet afdoen.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 19 oktober 2005 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.2.1. De vreemdeling heeft aangevoerd dat de taalanalyse niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, nu deze niet is uitgevoerd door het Bureau Taalanalyse, maar door de Zwitserse taaldienst Lingua en de taalanalist niet is geselecteerd door en onder kwaliteitscontrole staat van het Bureau Taalanalyse.

2.2.2. Uitgangspunt is dat de taalanalyse, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in voormelde uitspraak van 22 december 2004 in zaak nr. 200406677/1), tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd.

2.2.3. Dat de taalanalyse is uitgevoerd door de Zwitserse taaldienst Lingua en niet door het Bureau Taalanalyse, brengt op zichzelf niet met zich dat de taalanalyse niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

Nu de Zwitserse taaldienst Lingua bij het rapport van de taalanalyse een verklaring heeft gevoegd, waaruit de kwaliteit en de deskundigheid van de betrokken taalanalist blijkt, en voorts door de vreemdeling geen concrete feiten en omstandigheden zijn gesteld die aanknopingspunten vormen om aan de deskundigheid van de taalanalist te twijfelen, bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister niet van de deskundigheid en kwaliteit van dat bureau alsmede de juistheid van de taalanalyse had mogen uitgaan.

2.2.4. Gezien de conclusie van het rapport van de taalanalyse, heeft de vreemdeling de door hem gestelde identiteit, nationaliteit en herkomst niet aannemelijk gemaakt. Onder deze omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de problemen, die de vreemdeling in China zou hebben ondervonden, ongeloofwaardig zijn. Mitsdien heeft de minister terecht geweigerd aan de vreemdeling een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen.

2.2.5. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgrond komt de Afdeling niet toe. Over die grond is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Deze beroepsgrond valt thans dientengevolge buiten het geding.

2.2.6. De Afdeling zal het inleidende beroep van de vreemdeling alsnog ongegrond verklaren.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 4 mei 2007 in zaak nr. 05/51270;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

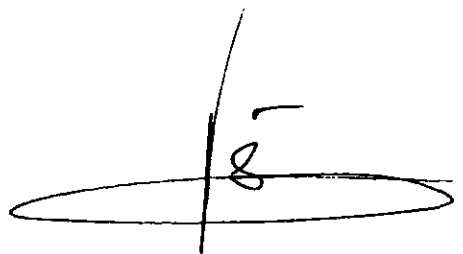
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 november 2007

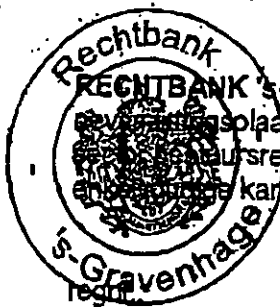
343-549.

Verzonden: 5 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
nevensrecht
eerste kamer voor vreemdelingenzaken

Awb 05/51270

AFSCHRIF

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Chinese nationaliteit,
IND dossiernummer 0406.29.0174,
gemachtigde: mr. A.M.I. Eleveld, advocaat te Groningen,
eiser;

tegen:

De Staatssecretaris van Justitie,
als rechtsopvolger van de Minister van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder. *mr. F.W.A. Croonen*

IND lokatie:	
Dossiernr:	
ULAD ontvangstdatum:	
Brieftnr:	
IND ontvangstdatum:	07 MEI 2007
Registratie m	naam mdr: <i>W.W.</i>
INDIS	datum: <i>7-5-07</i> funn: <i>33V</i>
Invoer	naam mdr: <i>W.W.</i>

Procesverloop

- 1.1 Op 24 mei 2004 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 19 oktober 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.
- 1.2 Bij brief van 15 november 2005 is daartegen beroep ingesteld. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 29 maart 2006 door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, behandeld. Het onderzoek is daarop gesloten. Vervolgens is het onderzoek heropend.
- 1.4 Ter zitting van 12 juni 2006 is het beroep wederom door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, behandeld. Het onderzoek is daarop gesloten en bij beslissing van 27 juni 2006 wederom heropend.
- 1.5 Het beroep is ter zitting van 22 februari 2007 door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, behandeld. Elser is niet verschenen, maar heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F.W.A. Croonen.

Overwegingen

2.1 Verweerder heeft in het bestreden besluit geoordeeld dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser, omdat eiser toerekenbaar geen of onvoldoende reis- of identiteitsdocumenten dan wel andere bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag, heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder een aantal elementen uit het asielrelaas opgesomd, op basis waarvan twijfel is ontstaan aan de nationaliteit van elser, reden waarom verweerder een taalanalyse heeft laten verrichten. Gelet op de uitkomsten van het rapport Expertise van de Zwitserse taaldienst Lingua van 5 juli 2005

regnr:

Awb 05/51270

-2-

(hierna: het rapport taalanalyse), waarin wordt geconcludeerd dat eiser zeker niet te herleiden is tot het dorp gemeente heeft verweerder de door eiser opgegeven identiteit en nationaliteit niet geloofwaardig geacht. Nu geen geloof wordt gehecht aan de gestelde nationaliteit van eiser, wordt evenmin geloof gehecht aan de door hem gestelde identiteit en problemen, aldus verweerder.

Eiser betwist dat het aan hem is toe te rekenen dat hij geen documenten heeft overgelegd. Voorts heeft eiser de uitkomsten van de taalanalyse, aan de hand van een in beroep overgelegde contra-expertise, betwist.

- 2.2 De rechtbank zal toetsen of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het bestreden besluit, niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht.

toerekenbaar ontbreken documenten

- 2.3 Verweerder heeft in het bestreden besluit allereerst aan eiser tegengeworpen dat hij toerekenbaar geen documenten ter vaststelling van zijn identiteit heeft overgelegd.

Op basis van C4/3.6.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) is voor de conclusie dat sprake is van "het toerekenbaar ontbreken van documenten" reeds voldoende dat wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken en dat dit is toe te rekenen aan de vreemdeling.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het aan eiser is toe te rekenen dat hij geen documenten heeft overgelegd om zijn identiteit aannemelijk te maken. Eiser kan niet worden gevolgd in zijn stelling dat hij niet in het bezit is geweest van een identiteitsdocument omdat dit document pas vanaf de leeftijd van 18 jaar kon worden aangevraagd, nu uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 30 juni 2005 blijkt dat iedere Chinese burger vanaf 16 jaar verplicht is een identiteitskaart aan te vragen en eiser deze leeftijd - ten tijde van zijn vertrek uit China - reeds enige tijd had bereikt.

Weliswaar stelt eiser dat dit kan worden verklaard door de omstandigheid dat het - blijkens het ambtsbericht - in sommige rurale en zeer arme gebieden voorkomt dat burgers geen identiteitskaart aanvragen en dat voor mensen uit het dorp van eiser wellicht - op grond daarvan - gold dat zij niet reeds op hun zestiende over een identiteitskaart hoefden te beschikken, doch deze conclusie is op vermoedens gebaseerd en kan om die reden niet worden gevolgd. Immers, uit het ambtsbericht blijkt dat het in sommige gebieden voorkomt dat burgers geen identiteitskaart aanvragen, hetgeen iets anders is dan dat de leeftijd van eiser - zoals hij zelf heeft verklaard - aan het aanvragen van een identiteitskaart in de weg heeft gestaan. Hetgeen dr. Toumadre, de taalanalist die de contra-expertise heeft uitgevoerd, omtrent identiteitskaarten in een e-mail aan de Taalstudio heeft verklaard maakt het voorgaande niet anders. Gelet hierop heeft verweerder het ontbreken van documenten ten aanzien van eisers identiteit aan hem kunnen toerekenen.

- 2.4 Gelet op het voorgaande mogen in het relaas van eiser, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet een positieve overtuigingskracht uitgaan.

taalanalyse

- 2.5 Verweerder heeft zich, gelet op het bestreden besluit en het verhandelde ter zitting, op het standpunt gesteld dat het relaas van eiser, gelet op de uitkomsten van de taalanalyse, ongeloofwaardig is. Ten aanzien van de door eiser in beroep ingebrachte contra-expertise stelt

regnr.

Awb 05/51270

-3-

verweerder zich primair op het standpunt dat deze geen novum betreft en derhalve niet bij de beoordeling kan worden betrokken. Subsidiar stelt verweerder dat de uitkomsten van de contra-expertise speculatief zijn en om die reden niet kunnen leiden tot twijfel aan de juistheid van de door verweerder verrichte taalanalyse.

- 2.6 De rechtbank is van oordeel dat verweerder niet kan worden gevolgd in zijn stelling dat de door eiser Ingebrachte contra-expertise niet bij de beoordeling in beroep kan worden betrokken. In dit verband wordt verwezen naar rechtsoverweging 2.4 van de beslissing tot heropening van 27 juni 2006 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, waarin gemotiveerd wordt uiteengezet waarom de rechtbank de contra-expertise bij haar oordeel betreft. Deze beslissing is aangehecht.
- 2.7 Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), onder meer de uitspraak van 26 augustus 2003, mag verweerder in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit, dan wel het land of de plaats van herkomst van een vreemdeling, een taalanalyse laten uitvoeren. Door dat te doen komt verweerder de vreemdeling tegemoet in de voldoening van de op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, indien twijfel gerezen is aan de gestelde herkomst. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. De vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweeg brengen dat verweerder een nieuwe taalanalyse moet verrichten dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie dient uit te gaan. Door het achterwege laten van een contra-expertise blijft de gerezen twijfel aan identiteit en nationaliteit bestaan.
- 2.8 Allereerst wordt overwogen dat geen aanleiding bestaat te twifelen aan de deskundigheid van de taalanalist die de contra-expertise heeft verricht. In dit verband wordt gewezen op de omstandigheid dat deze analist, dr. Tournadre, werkzaam is bij de 'University of Paris 8' en auteur is van een viertal boeken over de Tibetaanse taal, waaronder 'the Manual of Standard Tibetan', een handboek dat op de meeste universiteiten in Europa en Noord-Amerika wordt gebruikt. Verder schrijft dr. Tournadre op dit moment een boek over de Tibetaanse dialectologie en verricht veldwerk gedurende de laatste twintig jaar in de vijf landen die tot het Tibetaans linguïstische gebied behoren. Door verweerder is weliswaar ter zitting betoogd dat aan de deskundigheid van de contra-expert zou moeten worden getwijfeld omdat deze geen native speaker is, maar de rechtbank deelt die mening niet. Daarbij verwijst de rechtbank naar de uitspraak van de Afdeling van 8 juli 2005 (JV 2005, 426) waarin is overwogen dat de rechtbank de enkele omstandigheid dat de opsteller van de contra-expertise geen zogenaamde native speaker is, terecht onvoldoende heeft geacht om deze niet deskundig te achten.
- 2.9 In het rapport taalanalyse van 5 juli 2005 concludeert de analist (AS 10) dat eiser zeker niet te herleiden is tot India of Nepal. Eiser is volgens deze analist te herleiden tot India of Nepal. Deze conclusie baseert de analist op de geringe geografische en culturele kennis van eiser en de omstandigheid dat eiser een licht Oost-Tibetaans accent heeft. In het rapport contra-expertise wordt deze conclusie betwist.
- 2.10 Verweerder heeft de waarde van de contra-expertise in twijfel getrokken en daarbij verwezen naar enkele argumenten die – naar het oordeel van verweerder – speculatief zijn. Zo stelt verweerder dat het, gelet op de verklaring van eiser in het eerste gehoor dat hij een maand of twee in een klein dorp in Nepal heeft verbleven, onbegrijpelijk is dat de contra-expert met stelligheid beweert dat het standaard Tibetaans van eiser door zijn verblijf in Nepal wordt verklaard. Daarnaast acht verweerder de redenering van de contra-expert omtrent het niet spreken van Chinees onjuist.
- 2.11 Verweerder kan niet worden gevolgd in deze kritiek op de contra-expertise. Weliswaar wordt in paragraaf 2 'Language history of the applicant' vermeld dat eiser Standaard Tibetaans heeft

geleerd terwijl hij in Nepal verbleef, echter in paragraaf 6.1 'Conclusion of the report' wordt uiteengezet dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat eiser het Tibetaans van Nepal of India heeft geleerd aangezien hij geen enkel teken van de diaspora variant van het Standaard Tibetaans vertoont. Nu in de contra-expertise gemotiveerd wordt uiteengezet dat eiser geen tekenen van deze variant van het Standaard Tibetaans vertoont wordt hetgeen in paragraaf 2 is vermeld aangemerkt als een kennelijke verschrijving. Evenmin kan verweerder worden gevolgd in zijn stelling dat de verklaring van de contra-expert voor het niet spreken van Chinees speculatief is. In dit verband wordt gewezen op paragraaf 6.2 'Quality of the arguments' van de contra-expertise waarin aan de hand van voorbeelden wordt uiteengezet dat niet iedereen in Tibet Chinees spreekt. Dat eiser niet onder deze voorbeelden valt – eiser heeft bijvoorbeeld verklaard naar school te zijn geweest – brengt niet met zich dat dit onderdeel van de contra-expertise om die reden speculatief zou zijn. Waar verweerder stelt dat het standpunt van de contra-expert – dat eiser op goede gronden geen Chinees kan spreken – niet rijmt met de stelling dat eiser een beperkte kennis van het Chinees heeft, berust deze stelling op een onjuiste lezing van het rapport van contra-expertise.

- 12 Vervolgens dient te worden beoordeeld of het rapport contra-expertise voldoende aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van de taalanalyse.
- 2.13 In het door eiser in beroep ingebrachte rapport van contra-expertise wordt door dr. Tournadre geconcludeerd dat eiser uit het gebied komt. Daarbij baseert dr. Tournadre zich onder meer op het sterke Kham accent van eiser bij het spreken van Tibetaans. Voorts zet hij meerdere kanttekeningen bij het rapport taalanalyse. Zo wijst hij er op dat in het begin van het rapport taalanalyse wordt vermeld dat eiser een 'Oost-Tibetaans dialect' gebruikt terwijl elders wordt vermeld dat eiser een licht 'Oost-Tibetaans accent' heeft. Deze beweringen zijn, zo stelt dr. Tournadre, onverenigbaar aangezien het spreken van een 'Oost-Tibetaans dialect' zich niet verenigt met het hebben van een licht 'Oost-Tibetaans accent'. Verder acht de deskundige het vrij onwaarschijnlijk dat eiser geleerd heeft het Tibetaans van Nepal of India te spreken, nu hij geen teken vertoont van de diaspora-variant van het Standaard Tibetaans. Daarnaast vermeldt hij dat het wel vaker voorkomt dat mensen uit Tibet geen Chinees spreken, maar dat de meeste mensen in Tibet – evenals eiser – Chinese (leen)woorden gebruiken. Verder stelt dr. Tournadre dat de vragen van de taalanalist (AS 10) aan eiser met betrekking tot zijn kennis van de Tibetaanse cultuur geen specifieke antwoorden opleveren. Dr. Tournadre vermoedt dat dit te maken heeft met eisers gebrek aan fantasie en een schamele culturele achtergrond. Hij stelt dat er om die reden meer specifieke vragen hadden moeten worden gesteld.
- 2.14 De rechtbank is van oordeel dat hetgeen in rechtsoverweging 2.13 is uiteengezet in aanzienlijke mate het plaatsen van enkele kritische kanttekeningen overstijgt en voldoende aanknopingspunten biedt om aan de juistheid en volledigheid van de taalanalyse te twijfelen. Het beroep zal dan ook, wegens strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (de Awb) gegrond worden verklaard en het bestreden besluit vernietigd. Verweerder zal worden opgedragen met inachtneming van deze uitspraak opnieuw op de aanvraag te beslissen.
- 2.15 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr:

Awb 05/51270

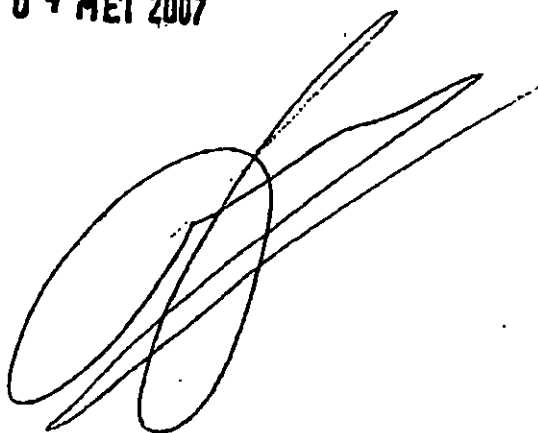
-5-

3 BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 1.288,00 onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier dient te voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F.M.J. Bouwman en in tegenwoordigheid van mr. H.J. Knol als griffier in het openbaar uitgesproken op

04 MEI 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **04 MEI 2007**

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 1 JUN 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: Mr. A. Wildeboer
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 4 mei 2007
met kenmerk 05/51270

Inzake:

met IND-kenmerk 0406.29.0174
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: Mr. A.M.I. Eleveld
advocaat te Groningen

Procesvertegenwoordiging

Zwolle

Zuiderzeelaan 43-51

8017 JV Zwolle

Postbus 40052

8004 DB Zwolle

mr. A. Wildeboer

036 888 6501

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie (hierna: Staatssecretaris) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle van 4 mei 2007, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awb 05/51270 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 19 oktober 2005 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 24 mei 2004 heeft verweerder een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vreemdelingenwet ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 19 oktober 2005 heeft de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: Minister) deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Staatssecretaris

- 3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 19 oktober 2005 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Staatssecretaris heeft één grief tegen de uitspraak.

De grief

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.6, op pagina 3, van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder niet kan worden gevolgd in zijn stelling dat de door eiser ingebrachte contra-expertise niet bij de beoordeling in beroep kan worden betrokken. In dit verband wordt verwezen naar rechtsoverweging 2.4 van de beslissing tot heropening van 27 juni 2006 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, waarin gemotiveerd wordt uiteengezet waarom de rechtbank de contra-expertise bij haar oordeel betreft. Deze beslissing is aangehecht."

- 3.4 Nu in de bestreden rechtsoverweging ten aanzien van de beoordeling van de vraag of de contra-expertise in beroep kan worden betrokken, wordt verwezen naar rechtsoverweging 2.4 uit de beslissing tot heropening (*productie 2*), richt deze grief zich eveneens tegen de laatstgenoemde rechtsoverweging. De Staatssecretaris verzet zich tegen dit onderdeel van de beslissing tot heropening dat tot aan het verschijnen van de bestreden uitspraak niet appellabel was.
- 3.5 Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.8 tot en met 2.15 op pagina 3 en 4 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

Toelichting op de grief

- 3.6 Op 24 mei 2004 heeft verweerder hier te lande een asielaanvraag ingediend. Bij brief van 30 maart 2005 is aan de gemachtigde van verweerder medegedeeld dat een taalanalyse essentieel wordt geacht voor het onderzoek naar de inwilligbaarheid van deze aanvraag. In deze brief wordt reeds gewezen op de mogelijkheid van het laten uitvoeren van een contra-expertise naar aanleiding van het uiteindelijke rapport taalanalyse. Die taalanalyse heeft plaatsgevonden en het rapport daarvan is gevoegd bij het voornemen tot afwijzing van verweerdere asielaanvraag van 1 september 2005, verzonden op 5 september 2005. De conclusie van de taalanalyse luidt dat verweerder niet te herleiden is tot het dorp gemeente
- 3.7 Bij brief van 1 september 2005, verzonden op 5 september 2005, waarbij tevens het voornemen tot afwijzing aan verweerder kenbaar is gemaakt, is aan verweerder medegedeeld dat, indien hij een contra-expertise wil laten uitvoeren, hij de Minister hiervan binnen tien werkdagen na dagtekening van de brief schriftelijk op de hoogte dient te stellen. De reactietermijn voor het indienen van de zienswijze zal dan met twee weken verlengd worden. Aldus wordt aan verweerder onder die omstandigheden een termijn verleend voor het indienen van zijn zienswijze van zes weken. Gelet op de inhoud van deze brief eindigt deze termijn derhalve op 19 oktober 2005. Bij brief van 5 oktober 2005 is aan verweerder, naar aanleiding van zijn verzoek om uitstel voor het indienen van een zienswijze wegens drukke werkzaamheden van zijn gemachtigde, medegedeeld dat er gelet op het bepaalde van paragraaf C3/15.3.2 Vc geen aanleiding bestaat voor het verlenen van uitstel. Tevens is aangegeven dat een eventuele zienswijze wel zal worden meegenomen in de besluitvorming indien die nog niet is afgerond. Tot aan het moment van het besluit van 19 oktober 2005, verzonden op dezelfde dag, heeft verweerder niet nader gereageerd op de conclusies van het rapport taalanalyse noch aan de Minister kenbaar gemaakt dat hij voornemens was een contra-expertise uit te laten voeren.
- 3.8 Ten aanzien van de mogelijkheid een contra-expertise in te brengen naar aanleiding van een door de Staatssecretaris (dan wel door de Minister) uitgevoerde taalanalyse, heeft uw Afdeling in diverse uitspraken geoordeeld dat uit artikel 31, eerste lid, van de Vw volgt dat dit rapport in beginsel in het kader van de besluitvorming dient te worden overgelegd. Slechts indien dit niet mogelijk is als gevolg van niet aan verweerder toe te rekenen omstandigheden, kan het in rechte bij de beoordeling worden betrokken.
- Zie:*
- AbRS, 31 maart 2005, nr. 200410541/1, JV 2005/207;
 - AbRS, 17 oktober 2005, nr. 200504077/1, JV 2005/458;
 - AbRS, 4 april 2007, nr. 200608079/1, JV 2007/236.
- 3.9 In dit kader merkt de Staatssecretaris op dat niet in geschil is dat de contra-expertise eerst na de afronding van de besluitvormingsfase is overgelegd. Evenmin is in geschil dat verweerder zijn zienswijze een dag na het bestreden besluit heeft ingediend, namelijk op 20 oktober 2005. De Staatssecretaris verwijst hiertoe naar rechtsoverweging 2.2 van de hiervoor reeds genoemde beslissing tot heropening op pagina 2, welke beslissing is aangehecht aan de thans bestreden uitspraak. Naar het oordeel van de Staatssecretaris heeft de rechtbank evenwel ten onrechte geoordeeld dat dit niet mogelijk was als gevolg van niet aan verweerder toe te rekenen omstandigheden. De Staatssecretaris acht hiertoe het volgende van belang.

- 3.10 Van verschoonbaar te laat indienen van een contra-expertise is slechts dan sprake indien in de besluitvormingsfase op enige wijze aan de Staatssecretaris (dan wel Minister) kenbaar is gemaakt dat de vreemdeling voornemens is een contra-expertise aan te vragen en indien aan de Staatssecretaris wordt medegedeeld dat en waarom het verkrijgen van dit rapport op moeilijkheden stuit. Slechts dan kan de verschoonbaarheid van de te late indiening van de contra-expertise door de rechtbank worden beoordeeld.

Zie:

- AbRS, 30 maart 2006, nr. 200509431/1 (productie 3);
- AbRS, 31 maart 2005, nr. 200419541/1, JV 2005/207;
- AbRS, 24 mei 2005, 200410171/1, JV 2005/285.

- 3.11 Anders dan de rechtbank, middels zijn verwijzing naar rechtsoverweging 2.4 van de beslissing tot heropening, heeft overwogen maakt het enkele verzuimen van verweerder om in de besluitfase kenbaar te maken dat hij moeilijk toegang kan vinden tot een deskundige op het gebied van de Tibetaanse taal reeds dat dit niet als verschoonbaar kan worden aangemerkt. De rechtbank geeft daarmee een onjuiste uitleg aan voornoemde jurisprudentie van uw Afdeling en het bepaalde van artikel 31, eerste lid, Vw. Dit geldt evenzeer voor de omstandigheid dat de gemachtigde van verweerder ter zitting heeft aangegeven dat zij reeds in de besluitvormingsfase contact heeft gezocht met deskundigen op het gebied van de Tibetaanse taal of dat zij aangetoond heeft kort na ontvangst van de taalanalyse tijdig de benodigde stappen heeft ondernomen.
- 3.12 Door te oordelen dat verweerder naar het oordeel van de rechtbank in elke stand van de besluitvormingsfase als de beroepsprocedure het recht heeft zijn standpunt betreffende de geloofwaardigheid van zijn relaas nader te onderbouwen indien de Staatssecretaris (dan wel Minister) van een middel als een taalanalyse gebruik maakt, zeker wanneer de taalanalyse in zijn nadeel is uitgevallen, gaat de rechtbank, gelet op voorgaande van een onjuiste rechtsopvatting uit. Immers, verweerder heeft nagelaten één en ander reeds kenbaar te maken gedurende de fase van de bestuurlijke besluitvorming. Dit klemt temeer nu verweerder tevens heeft nagelaten een zienswijze in de besluitvormingsfase in te dienen. Ten aanzien van het oordeel dat de contra-expertise temeer bij de beoordeling kan worden betrokken, gelet op hetgeen in het verweerschrift van 7 maart 2006 staat vermeld omtrent het betrekken van de zienswijze bij de beoordeling, geeft de rechtbank een onjuiste uitleg aan hetgeen in voornoemd verweerschrift staat vermeld. Immers, daarin wordt slechts aangegeven dat, nu de zienswijze in de gronden van beroep is herhaald en ingelast, de zienswijze bij de beoordeling van het beroep dient te worden betrokken. Hiermee heeft de Staatssecretaris geenszins te kennen gegeven dat een eventueel nog in te dienen contra-expertise alsnog bij de beoordeling van het beroep zou kunnen worden betrokken.
- 3.13 Tot slot merkt de Staatssecretaris op dat, gelet op de vaste jurisprudentie van uw Afdeling, de door de rechtbank verschoonbare geachte omstandigheden evenwel niet kunnen worden begrepen als niet aan verweerder toe te rekenen omstandigheden. Deswege bestaat er ook geen grond voor het oordeel dat de contra-expertise bij de beoordeling in rechte betrokken kan worden. Dit heeft de rechtbank in de aangevallen overweging miskend.

Vgl.:

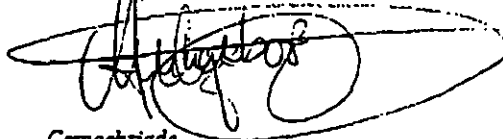
- AbRS, 5 september 2006, 200604801/1, JV 2006/404.

3.14 Gelet op dit alles had de rechtbank de in beroep overgelegde contra-expertise van 30 mei 2006 niet bij de beoordeling in rechte kunnen betrekken.

4 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 19 oktober 2005 ingestelde beroep.

Zwolle, 1 juni 2007

Gemachtigde

A. Wildeboer, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6501
telefax 038 460 9152